

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 55 w zw. z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 po rozpatrzeniu wniosku z dnia 31 lipca 2017 r. przyznał K. S. emeryturę od 1.07. 2017 r., tj. od miesiąca w którym złożono wniosek.

Organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury; emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 101330,24 zł
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 911667,90 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 144,00 m-cy
- wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wynosi 7034,71 zł

Zakład podał, że przy wyliczeniu świadczenia przyjęto okres zatrudnienia 07.04.1966-13.05.1966r. - Zakłady (...) na podstawie wpisu w legitymacji. Natomiast pozostałego okresu zatrudnienia u tego pracodawcy tj. 14.05.1966-30.09.1968r., nie uwzględniono z uwagi na brak świadectwa pracy; za okres zatrudnienia w firmie (...) uwzględniono okres od 01.06.1982 do 31.12.1982 na podstawie deklaracji rozliczeniowych, nie uwzględniono okresu zatrudnienia od 01.01.1983 do 31.01.1983 ponieważ płatnik nie wykazał za ubezpieczonego w tym miesiącu na deklaracjach rozliczeniowych. Przedłożony druk (...) nie spełniał wymogów formalnych - brak jest pieczętek i podpisów dwóch osób uprawnionych do jego wystawienia.

Nie przyjęto zarobków z zaświadczenia o zarobkach za okres 01.06.1986-08.11.1987r. - (...), gdyż dokument nie spełnia wymogów formalnych - brak podpisu i pieczętek imiennych osób odpowiedzialnych za wystawianie zarobków. W tym okresie zastosowano minimalne wynagrodzenie w j.g.u- zgodnie z ustawą z dn. 04.09.2008r.(Dz.U. Nr 192,poz.1 180). Wynagrodzenie za okres 01.08.1985-31.05.1986r. przyjęto na podstawie deklaracji rozliczeniowych, ponieważ Zakład w tym czasie rozliczał się imiennie. Ponowne przeliczenie podstawy wymiaru emerytury nastąpi po przedłożeniu poprawnie wystawionego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za w/w okres tj. 01.06.1986-08.11.1987r.

Za okres 09.11.1987-28.02.1990r (...) przyjęto wynagrodzenia na podstawie deklaracji rozliczeniowych składanych przez płatnika, ponieważ zakład w tym czasie rozliczał się imiennie. Nie przyjęto zarobków z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres 01.03.1990-31.12.1990r., gdyż przedłożone zaświadczenie o wynagrodzeniu jest za cały rok, a zakład rozliczał się bezimiennie od 01.03.1990. Przedłożone karty wynagrodzeń nie są poświadczone za zgodność z oryginałem. Za okres od 01.03.1990 do 31.12.1990 zastosowano minimalne wynagrodzenie w j.g.u- zgodnie z ustawą z dn. 04.09.2008r.(Dz.U. Nr 192,poz. 1180). Wynagrodzenia za rok 1991 przyjęto na podstawie przedłożonego zaświadczenia.

Nie zaliczono okresu zatrudnienia oraz wynagrodzeń za okres zatrudnienia 01.03.1991-31.12.1998r. - (...), gdyż przedłożone dokumenty zostały wystawione i podpisane przez osobę której dotyczą. W w/w okresie Zakład rozliczał się bezimiennie. W celu ewentualnego zaliczenia okresu i przeliczenia podstawy wymiaru emerytury należy przedłożyć świadectwo pracy podpisane przez osobę, której nie dotyczy lub oryginały kart wynagrodzeń.

Nie zaliczono wynagrodzenia za okres zatrudnienia 01.12.2001-31.05.2010r. - (...), gdyż przedłożony dokument podpisany jest przez wnioskodawcę. W okresie 01.12.2001-31.12.2009 zastosowano minimalne wynagrodzenie w j.g.u- zgodnie z ustawą z dn. 04.09.2008r.(Dz.U. Nr 192,poz. 1180), brak jest możliwości przyjęcia wynagrodzeń

na podstawie deklaracji rozliczeniowych ponieważ płatnik składek wypłacał wynagrodzenie w innym miesiącu niż przysługiwało. Ponowne przeliczenie podstawy wymiaru emerytury nastąpi po przedłożeniu poprawnie wystawionego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. Okresu 01.01.2010-31.05.2010r. nie uwzględniono ponieważ, płatnik składek wykazał w tym okresie zerową podstawę wymiaru składek w deklaracjach rozliczeniowych.

Nie zaliczono wynagrodzenia za okres zatrudnienia 16.04.2003-31.10.2004r. - (...), gdyż przedłożony dokument podpisany jest przez wnioskodawcę, a w otrzymanym poświadczeniu z Wydziału (...) i Składek płatnik składek wypłacał wynagrodzenie w innym miesiącu niż przysługiwało. W tym okresie zastosowano minimalne wynagrodzenie w j.g.u- zgodnie z ustawą z dn. 04.09.2008r.(Dz.U. Nr 192,poz.1 180).

Nie zaliczono wynagrodzenia za okres zatrudnienia 01.01.1998-01.10.1998r. - (...), gdyż w przedłożonym zaświadczeniu za ten okres podano jedynie ekwiwalent za urlop, który nie stanowił podstawy wymiaru. W tym okresie oraz w okresie 01.06.1995-31.12.1995r. zastosowano minimalne wynagrodzenie w j.g.u- zgodnie z ustawą z dn. 04.09.2008r.(Dz.U. Nr 192,poz. 1180). Ponowne przeliczenie podstawy wymiaru emerytury nastąpi po przedłożeniu poprawnie wystawionego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Nie przyjęto wynagrodzenia z przedłożonego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia 01.07.2013-30.11.2013r. - (...), ponieważ dokument nie spełnia wymogów formalnych - brak podpisu i pieczętki imiennej drugiej osoby odpowiedzialnej za wystawianie zarobków (ewentualnie wpisu o jednoosobowej odpowiedzialności za sprawy kadrowo-płacowe). Ponowne przeliczenie podstawy wymiaru emerytury nastąpi po przedłożeniu poprawnie wystawionego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Przedłożone w dniu 10.10.2017r. angaże za okres zatrudnienia w Zjednoczeniu (...) w Ł. zostały uwzględnione w decyzji z dnia 10.10.2017r.

/decyzja k. 135 - 137 akt ZUS/

W dniu 20.11.2017 r. K. S. złożył odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej uchylenie i zobowiązanie ZUS do uwzględnienia jego pełnego zatrudnienia zgodnie z dostarczonymi korektami świadectw oraz zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu druk RP -7 i przeliczenie emerytury wraz z uwzględnieniem kwestionowanego przez ZUS zatrudnienia w zakładach (...), (...), Przedsiębiorstwie (...), (...) Z. Sp. zoo. (...) Sp. zoo, uwzględnienie premii za okres zatrudnienia w Zjednoczeniu (...) i w Spółdzielni (...) w Ł.. /odwołanie k.2-4/

Decyzją z dnia 23 listopada 2017 Zakład Ubezpieczeń Społecznych zmienił częściowo zaskarżoną decyzję z dnia 17.10.2017 r. i przeliczył wysokość emerytury z uwzględnieniem kapitału początkowego ustalonych decyzją z dnia 22.11.2017 r. Uwzględniając dokumenty złożone przez wnioskodawcę w dniu 7.11.2017 r. przedmiotową decyzją przeliczono wysokość emerytury uwzględniając sporny okres wynagrodzenia uzyskanego w (...) od 01.03.1990 – 31.12.1990 na podstawie przedłożonych kart wynagrodzeń, oraz zaliczono okres zatrudnienia oraz wynagrodzeń za okres zatrudnienia 01.03.1991 -31.12.1998 (...) na podstawie przedłożonego świadectwa pracy i przedłożonych kart wynagrodzeń. /decyzja k. 152-156 plik I akt ZUS/

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 17.10.2017 r. złożonej w dniu 19.12.2017 r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał na zmianę zaskarżonej decyzji decyzją z dnia 23.11.2017 r., w pozostałym zakresie podtrzymał argumentację pierwotnie podniesioną w uzasadnieniu decyzji z dnia 17.10.2017 r. /odpowiedz na odwołanie k. 14-14 v./

Decyzją z dnia 16 maja 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 po rozpatrzeniu wniosku z dnia 5 lutego 2018 r. przeliczył emeryturę K. S. od 1.02.2018 r., tj. od daty określonej w przepisach. Wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej

wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 8482,02 zł. Niniejszą decyzją przeliczono kapitał początkowy i emeryturę z uwzględnieniem wynagrodzenia z umów o pracę za okres od 01.06.1995 do 31.12.1995 (...). Przeliczenie pozostało jednak pozostało jednak bez wpływu na wysokość emerytury ponieważ wskaźnik podstawy wymiaru ustalony przy przeliczeniu kapitału początkowego pozostaje ograniczony do wysokości 250 %. /decyzja k. 21 - 22 plik III akt ZUS/

K. S. odwołał się w dniu 26 czerwca 2018 r. od powyższej decyzji, domagając się jej uchylenia i rzetelnego rozliczenia należnego mu świadczenia emerytalnego z uwzględnieniem jego pełnego zatrudnienia zgodnie z dostarczoną pełną dokumentacją odnośnie zatrudnienia i wynagrodzenia w sposób nieuprawniony kwestionowaną przez ZUS już na etapie wydania zaskarżonej decyzji z dnia 17 października 2017 r. /odwołanie k. 3-4 akt VIII U 1483/18/

W odpowiedzi na odwołanie od wskazanej decyzji organ rentowy podtrzymał argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k. 8-9 akt VIII U 1483/18/.

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2018 r. Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych połączył sprawę o sygn. akt VIII U 1483/18 ze sprawą o sygn. akt VIII U 2452/17 do łącznego rozpoznania pod numerem VIII U 2452/17. /postanowienie k. 12 akt sprawy VIII U 1483/18/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. urodził się w dniu (...) /okoliczność bezsporna/

W okresie od 07.04.1966 do 13.05.1966r. wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...). Za pozostały okres zatrudnienia w tym zakładzie brak jest jakichkolwiek dokumentów pozwalających na formalne potwierdzenie stażu pracy. /wpis w legitymacji ubezpieczeniowej k.64 akt ZUS, umowa o pracę oraz wypowiedzenie umowy o pracę k. 10 -11 plik I akt ZUS /

W okresie od 14.12.1970 – r. do 28.02.1977 r. wnioskodawca pracował w Zjednoczeniu (...). We wskazanym okresie zatrudnienia wnioskodawcy było należne wynagrodzenie zasadnicze, dodatek funkcyjny, plus premia zgodnie z obowiązującym regulaminem premiowania. Premia była określona procentowo do pensji zasadniczej. Wysokość premii zależała od uznania przełożonych i mieściła się w zakreślonych widełkach. /angaże k. 15 – 25 plik I akt ZUS, zeznania świadka J. I. protokół z rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 00:10:21 -00:18:21 zeznania świadka S. K. protokół z rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:19:41 -00:29:26 /.

W okresie od 01.06.1982 do 31.01.1983 K. S. pracował w firmie (...). /świadczenie pracy k. 41 plik I akt ZUS/

Wydane wnioskodawcy zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione z uchybieniami formalnymi (brak jest pieczętek i podpisów dwóch osób uprawnionych do jego wystawienia) i jego korekta podpisana przez jedynego reprezentanta przedsiębiorstwa (...) stwierdzają, że wnioskodawca we wskazanym okresie zatrudnienia osiągnął zarobki: w 1982 r. - 282.600 zł, a w 1983 r. - 45.300 zł. /druk RP – 7 k. 41 plik I z akt ZUS korekta druku RP – 7 k. 13 plik II akt ZUS/

W okresie od 01.05.1985 do 08.11.1987 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...). /świadczenie pracy k. 45 plik 1 akt ZUS/

Wydane wnioskodawcy zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione z uchybieniami formalnymi (brak podpisu i pieczętek imiennych osób odpowiedzialnych za wystawianie zarobków) stwierdza, że wnioskodawca we wskazanym okresie zatrudnienia osiągnął następujące zarobki: w 1985 r. - 384.000 zł, w 1986 r. - 807.000 zł., w 1987 r. - 871.250 zł. /druk RP – 7 k. 46 plik I z akt ZUS/

W okresie od 09.11.1987 do 30.11.1991 wnioskodawca pracował w Przedsiębiorstwie (...). /świadczenie pracy k. 47 plik I akt ZUS/

Za sporny okres 01.03.1990 – 31.12.1990 przypadający na okres wskazanego zatrudnienia, wnioskodawca osiągał dochody udokumentowane przedłożonymi kartami wynagrodzeń. /bezsportne karty wynagrodzeń k. k 17 -22 plik II akt ZUS oryginały załączone do pliku I akt ZUS k. nienumerowane/

Od dnia 1.03.1991 do 31 .10. 2000 wnioskodawca pracował w (...) Sp. zo.o. /świadcstwo pracy k. 48 plik I akt ZUS, dokumentacja osobowa i płacowa k. 50-51 plik I akt ZUS/

Sporny okres wskazanego zatrudnienia i wynagrodzeń 01.03.1991-31.12.1998r. podlega zaliczeniu na podstawie przedłożonego świadectwa pracy i kart wynagrodzeń. /bezsportne świadectwo pracy, karty wynagrodzeń dokumentacja osobowa k. 22 -40 plik II akt ZUS/

W okresie od 01.01.1995- 1.10.1998r. – K. S. pracował w ZAKŁADACH (...), Sp. z o.o. /świadcstwo pracy k. 51 plik II akt ZUS dokumentacja płacowa k. 53-55 akt ZUS, umowy pracę k . 24-26 akt ZUS k. 1-3, k. 8-11 plik III akt ZUS/

W okresie wskazanego zatrudnienia w 1998 r. wnioskodawca osiągnął zarobki w wysokości 52.300,40 zł. /druk RP 7 k 4 plik III akt ZUS/

W okresie 01.12.2001-31.05.2010r. wnioskodawca pracował (...) Sp. z o.o. /świadcstwo pracy k 54 plik I akt ZUS, korekta świadectwa pracy k. k 7 plik II akt ZUS/.

Zaświadczenie podpisane przez samego wnioskodawcę i korekta dodatkowo podpisana przez przewodniczącą zgromadzenia wspólników wykazuje, że ubezpieczony osiągnął następujące dochody: w 2001 r. - 800 zł, w 2002 r. - 12.400zł, w 2003 r. - 6.100 zł, w 2004 r. - 5.350 zł, w 2005 r. - 5.180 zł, w 2006 r. - 5380., w 2007 r. - 5. 598 zł, w 2008 r. -7.218 zł., w 2009 r. - 7.656 zł, w 2010 r.- 0 zł. /zaświadczenie RP – 7 k 55 plik I akt ZUS zaświadczenie RP – 7 korekta k. 41/

W okresie od 16.04.2003-31.10.2004r. wnioskodawca był zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. /świadcstwo pracy k. 56 akt ZUS korekta świadectwa pracy k. 9/

W świetle zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionego za wskazany sporny okres zatrudnienia podpisanego przez samego wnioskodawcę., oraz jego korekty dodatkowo podpisanej przez przewodniczącego zgromadzenia wspólników ubezpieczony osiągnął następujące dochody: w 2003 r. - 3.400 zł. w 2004 r. - 4.184 zł. / świadectwo pracy k. 565 plik I akt ZUS , (...) 7 k. 57 plik I akt (...) 7 korekta k. 42 plik II akt ZUS/

W okresie od 01.07.2013-30.11.2013r. - K. S. pracował w zakładach (...). /świadcstwo pracy k. 56 plik II akt ZUS/

W świetle zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu bez podpisu i pieczętki imiennej drugiej osoby odpowiedzialnej za wystawianie zarobków we wskazanym okresie zatrudnienia wnioskodawca osiągnął w 2013 r. dochód w wysokości 17.137,80 zł. /druk RP – 7 k57 plik II akt ZUS/

W dniu 31 lipca 2017 r. K. S. złożył wniosek o emeryturę. /wniosek k. 1-9 plik I akt ZUS/

W wyniku złożenia przedmiotowego wniosku organ rentowy decyzją z dnia 29 września 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy na dzień 1.01.1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 215,30 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 215,30 %.przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną ww ustawie (215,30 %x 1 220,89 zł = 2628,58 zł). Do obliczenia kapitału początkowego organ rentowy przyjął łącznie: 26 lat, 11 miesięcy, 13 dni, okresów składkowych. Współczynnik proporcjonalny do- osiągniętego do 31.12.1998r – wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 90,95%. Średnie dalsze trwanie życia - wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat - wynosi 209 miesięcy (komunikat

Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn - M.P. Nr 12, poz.173). Kapitał początkowy ustalony na dzień 1.01.1999 r. wyniósł 247 922,07 zł. /decyzja k. 107 plik I akt ZUS/

Następnie organ rentowy ostatecznie wydał zaskarżoną decyzję z dnia 17 października 2017 r. po przedstawieniu nowych dowodów zmienioną decyzją z dnia 23.11.2017 r. i poprzedzoną decyzją z dnia 22.11.2017 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego (kapitał początkowy przy przyjęciu podstawy wymiaru z 10 lat kalendarzowych od 1.01.1998 do 31.12.1998 r., 29 lat, 4 miesiące i 17 dni okresów składkowych wwpw 561,31 % kapitał początkowy wyniósł 304 598,69 zł. /decyzja k. 135 - 137 plik I akt ZUS, decyzja k. 152-156 plik I akt ZUS, decyzja k. 146 -147 plik I akt ZUS /

Kolejną decyzją z dnia 23.11.2017 r. organ rentowy na podstawie art. 27 w zw. z art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS przeliczył emeryturę wnioskodawcy od dni 1.07. 2017 r. tj. od dnia nabycia uprawnień i ustalił jej wysokość na kwotę 6163,00 zł. Zakład nie podjął wypłaty emerytury ustalonej tą decyzją gdyż jest mniej korzystna od emerytury ustalonej na zasadach art. 26 ustawy emerytalnej. /decyzja k. 155-156 plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 16 maja 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu dowodów złożonych w procesie z odwołania od decyzji z dnia 17.10. 2017 r. ponownie przeliczył emeryturę K. S.. /decyzja k. 21 - 22 plik III akt ZUS/

Wydanie przedmiotowej decyzji poprzedzało ponowne przeliczenie kapitału początkowego wnioskodawcy decyzją z dnia 15.05.2018 r. (...) kapitału początkowego ustalony został z okresu 10 lat kalendarzowych 1989 -1998 i wyniósł 583,75 % (...) ograniczony został do 250 %. W oparciu o załączone do akt sprawy dokumenty (za okres zatrudnienia 01.06.1995 – 31.12.1995 (...)) uznano do 31.12.1998 r. 4 miesiące i 17 dni okresów składkowych oraz 7 miesięcy 27 dni okresów nieskładkowych. Kapitał początkowy na dzień 1.01,1999 r. wyniósł 304 598,69 zł. /decyzja k. 18-20 plik III akt ZUS/

Do obliczenia kapitału początkowego i emerytury wnioskodawcy po wniesieniu odwołania od decyzji z dnia 17 października 2017 r. ostatecznie przyjęto sporny okres wynagrodzenia uzyskanego w (...) od 01.03.1990 – 31.12.1990 na podstawie przedłożonych kart wynagrodzeń, oraz zaliczono okres zatrudnienia, oraz wynagrodzeń za okres zatrudnienia 01.03.1991 -31.12.1998 (...) na podstawie przedłożonego świadectwa pracy i przedłożonych kart wynagrodzeń. Nadto przyjęto wynagrodzenia z umów o pracę za okres od 01.06.1995 do 31.12.1995 (...). /pismo k . 50-52/

Hipotetyczna emerytura wnioskodawcy wyliczona :

- przy uwzględnieniu przy ustaleniu stażu i podstawy wymiaru świadczenia dokumentów płacowych złożonych do akt sprawy - odrzuconych przez organ rentowy z uwagi na brak pieczętki i 2 podpisów osób uprawnionych do ich wystawienia (druk Rp-7 z okresu zatrudnienia od 1do 31 stycznia 1983 roku, od 1 czerwca 1986 roku do 8 listopada 1987 roku, od 1 grudnia 2001 roku do 31 maja 2010 roku, od 16 kwietnia 2003 roku do 31 października 2004 roku, od 1 lipca 2013 roku do 30 listopada 2013 roku) obliczona na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej na dzień 01.07.2017r. wynosi 6172,72 zł, zaś obliczona na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy emerytalnej wynosi 8502,09 zł; podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi jak dotychczas 3052,23zł, wwpw kapitału ograniczony został do 250%. Staż wynosi 29 lat, 5 miesięcy 17 dni tj. 353 miesiące okresów składkowych, 7 miesięcy, 27 dni tj. 7 miesięcy okresów nieskładkowych. Hipotetyczna wysokość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r. wynosi 305384,53 zł.

- przy uwzględnieniu dodatkowo okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 14 maja 1966 roku do 30 września 1968 roku obliczona na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej na dzień 01.07.2017r. wynosi 6450,37 zł., zaś obliczona na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy emerytalnej wynosi 9075,08 zł; podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi jak dotychczas 3052,23zł, wwpw kapitału ograniczony został do 250%. Staż wynosi 31 lat, 10 miesięcy 4 dni tj. 382 miesiące okresów składkowych, 7 miesięcy, 27 dni tj. 7 miesięcy okresów nieskładkowych. Hipotetyczna wysokość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r. wynosi 327822,77 zł.

/pismo k. 118-119 hipotetyczne wyliczenie plik IV akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS, których wiarygodność nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Nadto na podstawie zeznań świadków J. I., S. K., które jednak w nieznacznym zakresie okazały się przydatne dla rozstrzygnięcia, gdyż świadkowie nie posiadali de facto wiedzy co do faktycznie osiągniętych przez wnioskodawcę zarobków, a stricte spornej wielkości wypłacanej mu premii w okresie zatrudnienia w Zjednoczeniu (...) w Ł.

Podnieść należy, iż w toku procesu toczącego się na skutek odwołania wnioskodawcy od decyzji z dnia 17 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał również decyzję z dnia 23 listopada 2017 r., którą zmienił zaskarżoną decyzję uwzględniając ostatecznie sporny okres wynagrodzenia uzyskanego w (...) od 01.03.1990 – 31.12.1990 na podstawie przedłożonych kart wynagrodzeń, oraz zaliczono okres zatrudnienia, oraz wynagrodzeń za okres zatrudnienia 01.03.1991 -31.12.1998 (...) na podstawie przedłożonego świadectwa pracy i przedłożonych kart wynagrodzeń, nadto decyzję z dnia 16 maja 2018 r. którą przyjęto wynagrodzenia z umów o pracę za okres od 01.06.1995 do 31.12.1995 (...). Ostatecznie z dokonanych przeliczeń pozostało jednak bez wpływu na wysokość emerytury ponieważ wskaźnik podstawy wymiaru ustalony przy przeliczeniu kapitału początkowego pozostawał ograniczony do wysokości 250 %.

Tym samym ostatecznie spornym pozostawały:

- okres zatrudnienia od 14.05.1966- 30.09.1968r., w Zakładach (...), z uwagi na brak świadectwa pracy.
- okres zatrudnienia i wielkości wynagrodzeń w firmie (...) od 01.01.1983 do 31.01.1983 ponieważ płatnik nie wykazał za ubezpieczonego w tym miesiącu na deklaracjach rozliczeniowych - przedłożony druk (...) nie spełnia wymogów formalnych - brak jest pieczętek i podpisów dwóch osób uprawnionych do jego wystawienia.
- wysokość premii w okresie zatrudnienia w Zjednoczeniu (...) od 14.12.1970 – r. do 28.02.1977 r. - za wskazany okres uwzględniono wysokość zarobków wynikających z angaży bez premii gdyż wysokość tego składnika wynagrodzenia nie została sprecyzowana,
- zarobki za okres 01.06.1986-08.11.1987r. - (...), gdyż dokument RP – 7 nie spełnia wymogów formalnych - brak podpisu i pieczętek imiennych osób odpowiedzialnych za wystawianie zarobków. W w/w okresie zastosowano minimalne wynagrodzenie w j.g.u- zgodnie z ustawą z dn. 04.09.2008r.(Dz.U. Nr 192,poz.1 180).
- wynagrodzenie za okres zatrudnienia 01.12.2001-31.05.2010r. - (...), gdyż przedłożony dokument RP -7 podpisany jest przez wnioskodawcę. W okresie 01.12.2001-31.12.2009 zastosowano minimalne wynagrodzenie w j.g.u-zgodnie z ustawą z dn. 04.09.2008r.(Dz.U. Nr 192,poz. 1180). Okresu 01.01.2010-31.05.2010r. nie uwzględniono ponieważ, płatnik składek wykazał w tym okresie zerową podstawę wymiaru składek w deklaracjach rozliczeniowych.
- wynagrodzenie za okres zatrudnienia 16.04.2003-31.10.2004r. - (...), gdyż przedłożony dokument podpisany jest przez wnioskodawcę, W w/w okresie zastosowano minimalne wynagrodzenie w j.g.u- zgodnie z ustawą z dn. 04.09.2008r.(Dz.U. Nr 192,poz.1 180).
- wynagrodzenie z przedłożonego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia 01.07.2013-30.11.2013r. - (...), ponieważ dokument RP – 7 nie spełnia wymogów formalnych - brak podpisu i pieczętki imiennej drugiej osoby odpowiedzialnej za wystawianie zarobków (ewentualnie wpisu o jednoosobowej odpowiedzialności za sprawę kadrowo-płacowe).

Sąd uznał, iż sporny okres zatrudnienia wnioskodawcy Zakładach (...) od 14.05.1966- 30.09.1968r., pozostaje nieudowodniony. W sprawie nie przedłożono żadnych dowodów - czy to w postaci dokumentów czy zeznań świadków - pozwalających na faktyczne potwierdzenie zatrudnienia wnioskodawcy w tym okresie. W konsekwencji twierdzenia wnioskodawcy o rzeczywistym wykonywaniu pracy w tym okresie we wskazanym zakładzie pracy pozostały gołosłowne

i w żaden sposób nie mogły wpływać na ocenę poprawności zaskarżonych decyzji w przedmiocie przeliczenia jego emerytury.

Za nieudowodnioną Sąd uznał również wysokość wypłacanych wnioskodawcy premii w okresie zatrudnienia w Zjednoczeniu (...) w Ł.. Co prawda przesłuchani w sprawie świadkowie J. I., S. K. oraz przedłożone w sprawie dokumenty w postaci angaży za sporny okres zatrudnienia potwierdzają fakt wypłaty tego składnika wynagrodzenia w ujęciu procentowym w odniesieniu do wynagrodzenia zasadniczego, jednakże w oparciu o wskazane dowody nie sposób wskazać jaka była rzeczywiście wysokość powyższych premii w poszczególnych miesiącach. W istocie z angaży z dnia 4 października 1974 r. mówi się o podwyższeniu wnioskodawcy premii za IV kwartał z 1973 r. do 30 % i wyrównanie różnicy w stosunku do wypłacanej już premii 20 % lecz w oparciu o wskazany dokument nie można uznać, że wnioskodawca zawsze otrzymywał 20 a następnie 30 % premii. Podnieść należy, iż z zeznań świadków spójnych w tym zakresie jednoznacznie wynika, iż wysokość premii zależała od uznania przełożonych i mieściła się w zakreślonych widełkach, nadto iż premia była wypłacana zgodnie z regulaminem wynagradzania. Już zatem z powyższego wynika iż premia nie była stała i mogła być obniżona w zależności od decyzji przełożonych. Ponadto świadek S. K. (kierownik kadr we wskazanym zakładzie pracy) wskazywał iż powód otrzymywał premię w spornym okresie w widełkach 40-60 % przy czym minimum 40 %. Jednakże minimalna stawka procentowa 40 % nie wynika z żadnych przedłożonych w sprawie dokumentów, w tym z analizowanych przez Sąd angaży. Brak jest też regulaminu wynagradzania, który potwierdzałby iż premia 20 % czy 30 % wynikająca z angaży nie mogła i nie była w stosunku do wnioskodawcy obniżania. Sąd nie przyjął faktu wypłaty tego składnika wynagrodzenia nawet w stawce 20 % w sposób pewny. Przy braku konkretnych danych brak jest więc podstaw do ustalenia rzeczywistej kwoty wynagrodzenia za sporny okres w sposób inny niż to uczynił ZUS. Nie można za miarodajny dowód na wysokość poszczególnych składników wynagrodzenia przyjmować jedynie twierdzeń wnioskodawcy, z których - podobnie jak z zeznań świadków - nie da się ustalić wysokości jego wynagrodzenia w tym zakresie.

Co do pozostałych okresów zatrudniania, za które udokumentowane zarobki były kwestionowane przez ZUS z uwagi na formalne błędy w zaświadczeniach o zatrudnieniu i zarobkach w zakresie braku podpisów i pieczętek osób uprawnionych do ich wystawienia lub z uwagi na podpis samego wnioskodawcy jako prezesa zarządu, Sąd oparł się na wskazanych dokumentach uznając dane w nich zawarte za wiarygodne. Podnieść należy, iż mimo błędów formalnych związanych z wystawieniem tych dokumentów brak było podstaw do kwestionowania informacji dotyczących osiąganych przez wnioskodawcę zarobków w nich zawartych, które znajdowały częściowe potwierdzenie w innych dokumentach osobowych, nadto w deklaracjach rozliczeniowych. Zaznaczyć należy, iż wskazane dokumenty były podpisywane przez osoby uprawnione do ich wystawienia, także przez wnioskodawcę jako prezesa zarządu poszczególnych spółek lub pełnomocnika przedsiębiorstw zagranicznych polonijnych, a następnie potwierdzone w drodze korekty albo przez reprezentanta przedsiębiorstw polonijnych lub inne uprawnione do tego osoby. W ocenie Sądu - z uwagi na upływ czasu, likwidację większości zakładów pracy przy niekwestionowanej wielości zarobków wynikających ze wskazanych dokumentów, wspomniane braki formalne nie mogą ujemnie wpływać na wysokość świadczeń należnych wnioskodawcy. Z tych też względów Sąd uwzględnił je przy wyliczeniu należnej wnioskodawcy emerytury.

Mając wszystko powyższe na uwadze, czyniąc ustalenia Sąd oparł się zatem na hipotetycznym wyliczeniu emerytury i kapitału początkowego dokonany przez i ZUS przy piśmie z dnia 23 sierpnia 2019 r. w wariancie I na podstawie art. 55 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej (emerytura wyliczona na podstawie tych przepisów okazała się korzystniejsza niż emerytura obliczona na podstawie art. 53 tej ustawy) i piśmie z dnia 9 grudnia 2019 r., które nie były kwestionowane przez wnioskodawcę pod względem rachunkowym i które Sąd uznał za wiarygodne i dopuszczalne w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego. Powyższe wyliczenia zasługiwały na uwzględnienie, ponieważ obejmowały zarobki faktycznie wypłacone wnioskodawcy ustalone w oparciu dostępną dokumentację osobową i płacową za sporny kres pomijały zaś okres zatrudnienia od 14.05.1966 r. do 30.09.1968 r. który nie został udowodniony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania zasługują na uwzględnienie i skutkują zmianą zaskarżonych decyzji.

W myśl art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku (tekst jednolity Dz.U. z 2018 r. poz. 1270) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn;
- 2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Zgodnie z art. 55 ustawy ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 według art. 25. ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury, ustalonej w sposób określony w art. 25, przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę (art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej).

Art. 173 ust 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych precyzuje, że wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, czyli na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Z kolei z mocy art. 15 ust. 1 analizowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 tego samego przepisu przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę.

Z kolei ust. 6 tego samego przepisu stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z ust. 4 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Natomiast w myśl art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Zgodnie zaś z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy, co dało Sądowi podstawę do oceny prawidłowości zaskarżonych decyzji w świetle zarzutów podniesionych w odwołaniach.

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

W ocenie Sądu - w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - zachodzą podstawy do uwzględnienia przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego, a co za tym idzie - podstawy należnej wnioskodawcy emerytury - okresów pracy i wykazywanych przez niego zarobków jakie otrzymywał będąc zatrudnionym:

- od 01.06.1982 do 31.01.1983 w zakładzie (...),
- od 01.05.1985 do 08.11.1987 r. w Przedsiębiorstwie (...),
- od 1.01.1998 do 1.10. 1998, w ZAKŁADACH (...) Sp. z o.o.
- od 01.12.2001 do 31.05.2010r. w (...) sp. z o.o.
- od 16.04.2003 do 31.10.2004r. w (...) sp. z o.o.,
- od 01.07.2013 do 30.11.2013r. w zakładach (...).

Wysokość dochodów uzyskiwanych w poszczególnych latach szczegółowo określa dokumentacja w postaci zaświadczeń Rp-7, które mimo ich wystawienia z uchybieniami formalnymi wiarygodnie odzwierciedla wysokość uzyskiwanych przez ubezpieczonego wynagrodzeń. Zatem uprawnionym było przyjęcie tak określonego w tych dokumentach wynagrodzenia, nie zaś - jak przyjął organ rentowy - najniższego obowiązującego w tamtym czasie w gospodarce społecznej.

Sąd uznał natomiast, iż żądanie odwołującego w zakresie zaliczenia do stażu pracy okresu zatrudnienia w Zakładach (...) od 14.05.1966- 30.09.1968r., oraz zaliczenia do podstawy wymiaru kapitału początkowego, a co za tym idzie także wysokości emerytury kwot premii wypłacanych wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w Zjednoczeniu (...) w Ł. od 14.12.1970 – r. do 28.02.1977 r..., jest nieuzasadnione, gdyż nie zostały wykazane w procesie w sposób pewny.

W ocenie Sądu same twierdzenia odwołującego w tym zakresie nie są wystarczające.

Wskazać w tym miejscu należy, że Sąd w postępowaniach z ubezpieczeń społecznych nie może orzekać w oparciu o domniemanie, tylko w oparciu fakty wynikające m.in. z dokumentów. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się te same reguły dowodzenia jak w zwykłym procesie cywilnym. W szczególności zastosowanie mają art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne.

Odwołujący w toku niniejszego postępowania, pomimo spoczywającego na nim ciężaru dowodów nie wykazał, iż był zatrudniony we wskazanym okresie i otrzymywał premie w wykazywanej przez niego wysokości. Jak już zostało podniesione zaofiarowane przez niego dowody w tym zeznania świadków okazały się niewystarczające dla stwierdzenia tych faktów. W przypadku wynagrodzenia zasadniczego lub innych obligatoryjnych składników wynagrodzenia, wynikających z obowiązujących przepisów, można przyjąć najniższe wynagrodzenie obowiązujące w czasie, którego dotyczy żądanie uwzględnienia tego okresu do przeliczenia świadczenia. W sytuacji powoływania się jednak na fakt uzyskiwania wyższych zarobków bądź uzyskiwania takiego składnika wynagrodzenia, jakim jest premia, konieczne jest

jednak istnienie dowodów potwierdzających bez wątpliwości fakt wypłaty takiego wynagrodzenia oraz jego wysokość (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2007 r., I UK 36/07, LEX nr 390123).

Nie można bowiem pominąć, iż wysokość świadczenia emerytalnego pozostaje pochodną uzyskiwanych niegdyś dochodów, a zatem dla jego wyliczenia nieodzownym pozostaje ustalenie rzeczywistych zarobków, jako decydujących o rozmiarze opłacanej składki na ubezpieczenie społeczne. Tylko niewątpliwe dochody ze stosunku pracy w udowodnionej wysokości, od których odprowadzono składki, mogą być uwzględnione do ustalania wysokości świadczeń emerytalno-rentowych.

Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Ponownie podkreślenia wymaga, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Podobny pogląd zaprezentował Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 marca 2006 roku, zapadłego w sprawie o sygn. akt III AUa 1096/05, wskazując, iż ujemne konsekwencje związane z trudnościami w dokumentowaniu wysokości wynagrodzeń z lat odległych nie powinny obciążać wyłącznie ubezpieczonych, jednakże nie można również odpowiedzialności za taki stan rzeczy przenosić wyłącznie na Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Ustawowym wymogiem jest bowiem wykazanie przez ubezpieczonego konkretnych kwot otrzymanych przez niego zarobków, jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub ubezpieczenie społeczne, przy czym nie może istnieć tu żaden stan niepewności co do wysokości. Z tych też względów odwołanie w tej części nie mogło przynieść spodziewanych przez stronę skutków procesowych.

Mając na uwadze wskazane okoliczności, Sąd zobowiązał organ rentowy do dokonania wyliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego i emerytury wnioskodawcy przy uwzględnieniu przy ustaleniu stażu pracy i podstawy wymiaru świadczenia dokumentów płacowych złożonych do akt sprawy - odrzuconych przez organ rentowy z uwagi na brak pieczętki i 2 podpisów osób uprawnionych do ich wystawienia (druk Rp-7 z okresu zatrudnienia od 1do 31 stycznia 1983 roku, od 1 czerwca 1986 roku do 8 listopada 1987 roku, od 1 grudnia 2001 roku do 31 maja 2010 roku, od 16 kwietnia 2003 roku do 31 października 2004 roku, od 1 lipca 2013 roku do 30 listopada 2013 roku).

Obliczona z uwzględnieniem tych założeń emerytura na podstawie art. 55 w związku z art. 26 ustawy emerytalnej wyniosła 8502,09 zł. i okazała się korzystniejsza niż obliczona na tych samych warunkach emerytura na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej która na dzień 01.07.2017r. wyniosła 6172,72 zł. Podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła jak dotychczas 3052,23zł, wppw kapitału ograniczony został do 250%. Staż wyniósł 29 lat, 5 miesięcy 17 dni tj. 353 miesiące okresów składkowych, 7 miesięcy, 27 dni tj. 7 miesięcy okresów nieskładkowych. Hipotetyczna wysokość kapitału początkowego na dzień 01.01.1999r. wyniosła 305.384,53 zł., przy tym wynagrodzenie za rok 1998 wykazane w zaświadczeniu (...) z (...) sp. z o.o. z uwagi na fakt, iż zgodnie z postanowieniami art. 15 pkt 5 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS w przypadku wnioskodawcy ograniczony został do 250% jak i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego obliczonego dla potrzeb emerytury ustalonej w oparciu o przepisy art. 55 w związku z art. 26 ustawy z 17.12.1998r. ograniczony został do 250%, pozostaje bez wpływu na zmianę tych wyliczeń.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. K. S. z wnioskiem o emeryturę wystąpił 31 lipca 2017 r. Z tych też względów zasadnym było przeliczenie należnej mu emerytury od 1 lipca 2017 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i ustalił wysokość emerytury K. S. od dnia 1 lipca 2017 r., wyliczonej na podstawie art. 55 w zw. z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w oparciu o wartość kapitału początkowego w kwocie 305.384,53 zł.

J.L.